

fælde, hvor der er Tale om Overskridelse, vil formentlig ofte en Vejledning til de paagældende Kommunalnænder være tilstrækkelig til at bringe Forholdet i Orden for Fremtiden og hindre Gentagelser, og i de formentlig meget sjældne Tilfælde, hvor disse Foranstaltninger ikke hjælper, maa saa Amdsraadet skride til Anvendelse af de strenge Midler (Erstatningsansvar, Straffeansvar), som Lovregelen giver Hjemmel til. Som Hovedregel vil Amdsraadet — i hvert Fald efter den første, maaske vanskelige Overgangstid — kunne nøjes med at se paa de aarlige Regnskaber, og kun i de Tilfælde, hvor der maatte være særligt Grundlag herfor, maa man ved Besøg forsikre sig om, at de paalagte Forskrifter overholdes.

Med Hensyn til det forøgede Konteringsarbejde, som begge Amtsfuldsmægtigene er inde paa, er man selvfølgelig klar over, at de nye Regler vil medføre et ikke ubetydeligt Arbejde for Kommunerne og for Amterne, og dette Forhold er da ogsaa udtrykkeligt fremhævet i Bemærkningerne til Forslaget. Begge Amtsfuldsmægtige synes dog at gøre sig skyldige i nogen Misforstaaelse med Hensyn til Konteringskravene. Der er saaledes ikke Tale om, at man ved hver enkelt Udbetaling af Hjælp skal undersøge, hvor meget heraf der svarer til Renten med de faste Tillæg, og hvad der herefter maa konteres som personligt Tillæg. Der er i Bemærkningerne til § 297 redegjort for dette Spørgsmaal, og det udtales her, at man kun efter *hver Maanedes Udløb* skal gøre op, hvor stor en Del af den ydede Hjælp der kunde være ydet som Invaliderente med de faste Tillæg, og hvor meget der herefter skal konteres som personligt Tillæg. Der er selvfølgelig Tale om et væsentligt Merarbejde for Kommunerne ogsaa ved denne efterfølgende maanedlige Kontering, men dette Arbejde er dog langt ringere, end Tilfældet vilde være, hvis den omhandlede Specifikation skulde finde Sted ved hver Udbetaling af Hjælp. Naar Fuldmægtig Boeck i denne Forbindelse rejser Spørgsmaal om, hvorvidt det er forrige Aars Indtægt eller Indtægten paa Tidspunktet for Hjælpens Ydelse, der skal lægges til Grund ved Beregningen af, hvad der kunde være ydet som Invaliderente, skal det bemærkes, at det maa være Indtægten paa Tidspunktet for Hjælpens Ydelse, der er den afgørende; heraf følger, at man som Hovedregel ikke skal regne med nogen Indtægt og derfor maa lægge Rentens Maksimumsbeløb til Grund for Beregningen.

Hvad endelig angaar Bestemmelserne om Retsvirkningerne, kritiserer Fuldmægtig Lorck-Madsen den anvendte Udtryksmaade, at Hjælpen bliver Fattighjælp, dog kun med den Virkning, at paagældende mister Valgret og Valgbarhed. Hertil skal bemærkes, at denne Sprogbrug er bevaret fra den gældende Lovgivning.

Med Hensyn til Fuldmægtig Lorck-Madsens Forslag vedrørende § 307 skal man henlede Opmærksomheden paa, at Fattighjælpensvirkninger herefter skal indtræde, saa snart Kommnehjælpen svarer til eller overstiger det i § 297, Stk. 1, omhandlede Maksimum, altsaa selv om Hjælp af denne Størrelse kun er oppebaaret en ganske kort Tid, medens det efter Ministeriets paa Grundlag af Betænkningen fra Udvalget om Ændringer i den sociale Lovgivning udarbejdede Forslag kræves, at der i 12 Maaneder inden for 18 Maaneder skal være løbende Underholdshjælp og Hjælpen i alt inden for de 12 Maaneder skal have udgjort et Beløb, der svarer til, hvad der i et Aar kunde være ydet efter den i § 297, Stk. 1, angivne Grænse. Paa den anden Side giver Fuldmægtig Lorck-Madsens Forslag almindelig Adgang til Dispensation fra Retsvirkningerne, medens saadan Adgang til Dispensation efter Ministeriets Forslag er nærmere begrænset.

Man skal sluttelig tilføje, at Ministeriet allerede tidligere har været gjort bekendt med de omhandlede Udtalelser fra Amtsfuldsmægtigene Lorck-Madsen og Bianco Boeck, og at man i denne Anledning over for Amdsraadsforeningens Næstformand har givet Udtryk for Ministeriets Synspunkter i Overensstemmelse med det foran anførte.

Johs. Kjærbøl.

Sommer-Andersen.